Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
RIMVYDASA NORKUSA,
predstavljeni 8. maja 2025 [1]

Zadeva C-315/24

Nestlé Sverige AB
proti
Miljönämnden i Helsingborgs kommun

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe Högsta förvaltningsdomstolen (vrhovno upravno sodišče, Švedska)

„Predhodno odločanje – Približevanje zakonodaj – Varnost živil – Živila za posebne zdravstvene namene – Obvezni dodatni podatki – Posebne zahteve glede označbe hranilne vrednosti – Prepoved ponavljanja podatkov iz te označbe pri označevanju“

1. V tej zadevi ima Sodišče prvič priložnost razlagati določbe prava Unije, ki se nanašajo na dodatne obvezne podatke pri označevanju živil, namenjenih za posebne zdravstvene namene.

Pravni okvir

Uredba (EU) št. 1169/2011

2. V uvodni izjavi 41 Uredbe (EU) št. 1169/2011 [2] je navedeno:

„Informacije o hranilni vrednosti živil bi morale biti glede na sedanjo raven znanja o prehrani preproste in zlahka razumljive, saj to nagovarja povprečnega potrošnika in izpolnjuje namen informiranja, zaradi katerega je bilo označevanje uvedeno. Če so informacije o hranilni vrednosti deloma v osrednjem vidnem polju, običajno poimenovanem ‚sprednja stran embalaže‘, in deloma na drugi strani embalaže, na primer na ‚zadnji strani embalaže‘, bi to potrošnike utegnilo zmesti. Zato bi morala biti označba hranilne vrednosti v istem vidnem polju. Poleg tega bi se lahko na prostovoljni osnovi najpomembnejši elementi informacij o hranilni vrednosti ponovili v osrednjem vidnem polju, kar bi potrošnikom pomagalo, da bi lahko pri kupovanju živil brez težav videli bistvene informacije o hranilni vrednosti. Prosta izbira informacij, ki bi se lahko ponovile, bi potrošnike utegnila zmesti. Zato je treba pojasniti, katere informacije se lahko ponovijo.“

[1] Jezik izvirnika: francoščina.

[2] Uredba Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, spremembah uredb (ES) št. 1924/2006 in (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Komisije 87/250/EGS, Direktive Sveta 90/496/EGS, Direktive Komisije 1999/10/ES, Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Komisije 2002/67/ES in 2008/5/ES in Uredbe Komisije (ES) št. 608/2004 (UL 2011, L 304, str. 18, in popravek v UL 2013, L 163, str. 32).

3. Člen 9 te uredbe, naslovljen „Seznam obveznih podatkov“, v odstavku 1 določa:

„V skladu s členi 10 do 35 in ob upoštevanju izjem iz tega poglavja je obvezna navedba naslednjih podatkov:

[…]

(l) označba hranilne vrednosti.“

4. Člen 30 navedene uredbe v zvezi z vsebino označbe hranilne vrednosti iz člena 9(1)(l) v odstavkih 1 in 3 določa:

„1. Obvezna označba hranilne vrednosti vključuje:

(a) energijsko vrednost; in

(b) količine maščob, nasičenih maščob, ogljikovih hidratov, sladkorjev, beljakovin in soli.

[…]

3. Kadar označevanje predpakiranega živila vsebuje obvezno označbo hranilne vrednosti iz odstavka 1, se na njej lahko ponovijo naslednje informacije:

(a) energijska vrednost; ali

(b) energijska vrednost ter količine maščob, nasičenih maščob, sladkorjev in soli.“

5. Člen 32(2) iste uredbe, naslovljen „Navedbe na 100 g ali na 100 ml“, določa:

„Energijska vrednost in količina hranil iz člena 30(1) do (5) se izrazita na 100 g ali na 100 ml.“

6. Člen 33(1), (2) in (4) Uredbe št. 1169/2011 določa:

„1. V naslednjih primerih se lahko energijska vrednost in količine hranil iz člena 30(1) do (5) izrazijo na porcijo in/ali na jedilno enoto, ki jo potrošnik zlahka prepozna, pod pogojem, da je porcija ali jedilna enota količinsko opredeljena na označbi in da je navedeno število porcij ali jedilnih enot, vsebovanih v embalaži:

(a) poleg oblike navedbe na 100 g ali 100 ml iz člena 32(2);

[…]

2. V primerih iz člena 30(3)(b) se količina hranil in/ali odstotek priporočenih vnosov iz dela B Priloge XIII z odstopanjem od člena 32(2) lahko izrazijo le na podlagi porcije ali jedilne enote.

Če so količine hranil izražene le na podlagi porcije ali jedilne enote v skladu s prvim pododstavkom, se energijska vrednost izrazi na 100 g ali na 100 ml in na podlagi porcije ali jedilne enote.

[…]

4. Porcija ali jedilna enota se navedeta v neposredni bližini označbe hranilne vrednosti.“

Uredba (EU) št. 609/2013

7. V uvodni izjavi 24 Uredbe (EU) št. 609/2013 [3] je navedeno:

„[Uredba št. 1169/2011] določa splošne zahteve glede označevanja. Te zahteve glede označevanja bi se morale praviloma uporabljati za kategorije živil, ki jih zajema ta uredba. Vendar bi bilo treba v tej uredbi po potrebi določiti tudi dodatne zahteve k [Uredbi št. 1169/2011] ali odstopanja od njih, da bi bili doseženi posebni cilji te uredbe.“

8. Člen 2(2)(g) te uredbe določa:

„Uporabljajo se tudi naslednje opredelitve pojmov:

[…]

(g) ‚živila za posebne zdravstvene namene‘ pomenijo posebno predelana ali sestavljena živila, ki so namenjena prehranski obravnavi bolnikov, vključno z dojenčki, in se uživajo pod zdravniškim nadzorom; namenjena so za izključno ali delno prehrano bolnikov z omejeno, oslabljeno ali moteno zmožnostjo uživanja, prebave, absorpcije, presnove ali izločanja običajnih živil ali določenih hranilnih snovi, ki jih ta vsebujejo, ali presnovkov ali z drugimi zdravstveno pogojenimi prehranskimi potrebami, pri katerih prehranske obravnave ni mogoče doseči samo s spremembo običajne prehrane.“

9. Člen 9(5) in (6) navedene uredbe določa:

„5. Označevanje, predstavitev in oglaševanje živil iz člena 1(1) zagotavlja informacije za ustrezno uporabo takih živil in ne sme zavajati ali takim živilom pripisovati lastnost[i] preprečevanja, zdravljenja ali ozdravljanja človeških bolezni in ne namiguje na take lastnosti.

6. Odstavek 5 ne preprečuje širjenja kakršnih koli koristnih informacij ali priporočil, namenjenih izključno strokovnjakom na področju medicine, prehrane, farmacije ali drugim zdravstvenim delavcem, pristojnim za nego matere in nego otroka.“

Delegirana uredba (EU) 2016/128

10. V uvodnih izjavah 13, 14 in 15 Delegirane uredbe (EU) 2016/128 [4] je navedeno:

„(13) Živila za posebne zdravstvene namene morajo biti v skladu z Uredbo [št. 1169/2011]. Da bi upoštevali posebno naravo živil za posebne zdravstvene namene, bi bilo s to uredbo po potrebi treba določiti dodatke in izjeme k navedenim splošnim pravilom.

[3] Uredba Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. junija 2013 o živilih, namenjenih dojenčkom in majhnim otrokom, živilih za posebne zdravstvene namene in popolnih prehranskih nadomestkih za nadzor nad telesno težo ter razveljavitvi Direktive Sveta 92/52/EGS, direktiv Komisije 96/8/ES, 1999/21/ES, 2006/125/ES in 2006/141/ES, Direktive 2009/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter uredb Komisije (ES) št. 41/2009 in (ES) št. 953/2009 (UL 2013, L 181, str. 35).

[4] Delegirana uredba Komisije z dne 25. septembra 2015 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 609/2013 Evropskega parlamenta in Sveta glede posebnih zahtev za sestavo in informacije pri živilih za posebne zdravstvene namene (UL 2016, L 25, str. 30).

(14) Za živila za posebne zdravstvene namene bi moralo biti obvezno, da se zagotovijo vse informacije, ki so potrebne za pravilno uporabo te vrste živil. Navedene informacije bi morale vsebovati informacije o lastnostih in značilnostih, ki se med drugim nanašajo na poseben postopek predelave in oblikovanja, hranilno sestavo in razlago uporabe proizvoda, zaradi katerih je proizvod koristen za posebno predvideno uporabo. Takih informacij ne bi smeli šteti za prehranske in zdravstvene trditve iz [Uredbe št. 1924/2006].

(15) Označba hranilne vrednosti za živilo za posebne zdravstvene namene je ključnega pomena za zagotovitev, da ga pravilno uporabijo pacienti, ki uživajo navedeno živilo, in zdravstveni delavci, ki priporočajo njegovo uživanje. Zaradi tega in zaradi popolnejših informacij za paciente in zdravstvene delavce bi označba hranilne vrednosti morala vsebovati več podatkov od tistih, ki jih zahteva [Uredba št. 1169/2011] […]."

11. Člen 5(1) in (2)(g) te delegirane uredbe, naslovljen „Posebne zahteve glede živilskih informacij", določa:

„1. Razen če ni drugače določeno s to uredbo, so živila za posebne zdravstvene namene v skladu z [Uredbo št. 1169/2011].

2. Poleg obveznih podatkov iz člena 9(1) Uredbe [št. 1169/2011] so za živila za posebne zdravstvene namene obvezni še naslednji dodatni podatki:

[…](g) opis lastnosti in/ali značilnosti, zaradi katerih je proizvod koristen za bolezen, motnjo ali zdravstveno stanje, za katerih prehransko uravnavanje je namenjen, po potrebi s poudarkom na posebnem postopku predelave in oblikovanja proizvoda, hranilih, katerih vsebnost je bila povišana, znižana, ki so bila izločena ali kako drugače spremenjena, in razlagi uporabe proizvoda;

[…]."

12. Člen 6(2) navedene delegirane uredbe, naslovljen „Posebne zahteve glede označbe hranilne vrednosti", določa:

„Z odstopanjem od člena 30(3) [Uredbe št. 1169/2011] se podatki, ki so vključeni v obvezno označbo hranilne vrednosti za živila za posebne zdravstvene namene, ne navedejo ponovno pri označevanju."

Dejansko stanje v sporu, postopek v glavni stvari, vprašanji za predhodno odločanje in postopek pred Sodiščem

13. Družba Nestlé Sverige AB (v nadaljevanju: Nestlé) se ukvarja z živilsko dejavnostjo in trži številne proizvode kot živila za posebne zdravstvene namene.

14. Kot je razvidno iz predloga za sprejetje predhodne odločbe, ti proizvodi na sprednji strani embalaže vsebujejo podatke o energijski vrednosti in količini različnih hranilnih snovi, kot so maščobe, beljakovine in prehranske vlaknine, ki niso izraženi na 100 g ali 100 ml, temveč na porcijo ali jedilno enoto (v nadaljevanju: sporni podatki).

15. Miljönämnden i Helsingborgs kommun (okoljska uprava občine Helsingborg, Švedska) je družbi Nestlé odredila, naj odstrani sporne podatke, ker ti v nasprotju s členom 6(2) Delegirane uredbe 2016/128 ponavljajo podatke, ki so vključeni v obvezno označbo hranilne vrednosti v skladu s členom 30(1) Uredbe št. 1169/2011 in so v skladu s členom 32(2) te uredbe izraženi na 100 g ali na 100 ml.

16. Družba Nestlé je po tem, ko je neuspešno poskušala doseči ponovno preučitev te odločbe, pri Förvaltningsrätten i Malmö (upravno sodišče v Malmöju, Švedska) vložila tožbo za razglasitev ničnosti te odločbe. V tej tožbi je družba Nestlé trdila, da sporni podatki niso ponovitev podatkov iz obvezne označbe hranilne vrednosti, temveč jih je treba v skladu s členom 5(2)(g) Delegirane uredbe 2016/128 obravnavati kot podatke, ki dopolnjujejo to označbo.

17. Navedena tožba je bila zavrnjena, ker naj bi sporni podatki, tudi če bi bili izraženi na porcijo ali na jedilno enoto in ne na 100 g ali 100 ml, pomenili ponovitev podatkov iz obvezne označbe hranilne vrednosti, kar je prepovedano s členom 6(2) te delegirane uredbe.

18. Potem ko je Kammarrätten i Göteborg (pritožbeno upravno sodišče v Göteborgu, Švedska) zavrnilo pritožbo, ker je menilo, da sporni podatki ne spadajo na področje uporabe člena 5(2)(g) Delegirane uredbe 2016/128, temveč pomenijo ponavljanje podatkov iz obvezne označbe hranilne vrednosti, je družba Nestlé vložila kasacijsko pritožbo na Högsta förvaltningsdomstolen (vrhovno upravno sodišče, Švedska), ki je predložitveno sodišče.

19. Da bi preverilo, ali je označevanje zadevnih proizvodov v skladu z Delegirano uredbo 2016/128, predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali sporni podatki pomenijo dodaten opis lastnosti in značilnosti proizvoda v smislu člena 5(2)(g) te delegirane uredbe ali pa so ti podatki le ponovitev podatkov, ki so navedeni v obvezni označbi hranilne vrednosti, kar je prepovedano s členom 6(2) navedene delegirane uredbe.

20. V teh okoliščinah je Högsta förvaltningsdomstolen (vrhovno upravno sodišče) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali se informacije o energijski vrednosti proizvoda in količinah različnih hranil, ki jih ta vsebuje, ki so navedene zunaj označbe hranilne vrednosti, lahko štejejo za dodatni opis lastnosti in značilnosti proizvoda, kot je določeno v členu 5(2)(g) [Delegirane uredbe 2016/128]?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali člen 6(2) [te delegirane uredbe], ki prepoveduje, da se podatki, ki so vključeni v obvezno označbo hranilne vrednosti, navedejo ponovno pri označevanju, nasprotuje temu, da se v opisu iz člena 5(2)(g) [navedene delegirane uredbe] navedejo informacije o energijski vrednosti in količini različnih hranil v obliki, če so te informacije izražene drugače kot na 100 g ali 100 ml?“

21. Predložitveno odločbo z dne 25. aprila 2024 je sodno tajništvo prejelo 29. aprila 2024. Tožeča stranka v postopku v glavni stvari, češka vlada in Evropska komisija so predložile pisna stališča. Tožeča stranka, Miljönämnden i Helsingborgs kommun (okoljska uprava občine Helsingborg), tožena stranka v postopku v glavni stvari, češka vlada in Komisija so se udeležile tudi obravnave, ki je potekala 12. februarja 2025.

Analiza

Uvodne ugotovitve

22. Tu bom izpostavil nekatere posebnosti, ki so značilne za živila za posebne zdravstvene namene, in njihove posledice za pravni okvir, ki se uporablja za njihovo označevanje, katerih razumevanje je bistveno za zagotovitev koristnih odgovorov na vprašanja, ki so bila Sodišču predložena v tej zadevi.

23. Spomniti je treba, da je v pravu Unije označevanje živil urejeno z Uredbo št. 1169/2011. Ta uredba določa splošne zahteve na tem področju in zahteva, da so na teh živilih obvezne informacije.[5] Navedena uredba predvideva tudi možnost navajanja nekaterih neobveznih informacij.[6] Ker so živila za posebne zdravstvene namene kljub svojim posebnostim predvsem živila, te splošne zahteve veljajo za ta prva živila.[7]

24. Kar zadeva posebnosti zadevnih živil v obravnavani zadevi, je v skladu z zakonsko opredelitvijo živilo za posebne zdravstvene namene po eni strani „posebno predelano ali sestavljeno“ živilo za zadovoljevanje posebnih prehranskih potreb bolnikov, ki se lahko uživajo le pod zdravniškim nadzorom.[8] Tako so živila za posebne zdravstvene namene opredeljena glede na svojo posebno prehransko funkcijo, ker so „posebej predelana ali sestavljena“ za zagotovitev posebne prehranske obravnave bolnikov.[9]

25. Na drugi strani je živilo za posebne zdravstvene namene – še vedno v skladu z zakonsko opredelitvijo – namenjeno za izključno ali delno prehrano bolnikov, ki imajo določeno bolezen, motnjo ali zdravstveno stanje.[10] Tako so ta živila po svoji naravi namenjena zaužitju in prehrani bolnikov z omejeno, oslabljeno ali moteno zmožnostjo uživanja, prebave, absorpcije, presnove ali izločanja običajnih živil ali določenih hranilnih snovi, ki jih ta vsebujejo, ali presnovkov ali bolnikov z drugimi zdravstveno pogojenimi prehranskimi potrebami, pri katerih prehranske obravnave ni mogoče doseči samo s spremembo običajne prehrane.[11]

26. Iz navedenega izhaja, da se živila za posebne zdravstvene namene od običajnih živil razlikujejo predvsem v dveh vidikih: prvi se nanaša na skupino prebivalstva, kateri so namenjena, in drugi na njihovo uporabo. Prva so namenjena ranljivim skupinam prebivalstva, ki jih sestavljajo bolniki z boleznijo, motnjo ali zdravstvenim stanjem, zaradi katerega morajo upoštevati poseben prehranski režim. Druga se nanašajo na zdrave potrošnike oziroma potrošnike s splošnim profilom.

27. Obe vrsti živil razlikujeta glede njihove uporabe. Medtem ko za uporabo običajnih živil ne velja noben pogoj, je uporaba živil za posebne zdravstvene namene mogoča le pod zdravniškim nadzorom. Tako ta zdravniški nadzor, ki je neločljivo povezan s pojmom „živilo za posebne zdravstvene namene“, pomeni, da mora to živilo, ki je posebno zato, ker je prilagojeno za prehransko obravnavo bolnika, bolniku priporočiti zdravstveni delavec glede na to, kakšno

5 Člen 2(2)(c) Uredbe št. 1169/2011.

6 Uvodna izjava 47, člena 36 in 37 Uredbe št. 1169/2011.

7 Uvodna izjava 24 in člen 6 Uredbe št. 609/2013.

8 Glej člen 2(2)(g) Uredbe št. 609/2013.

9 Sodba z dne 2. marca 2023, Kwizda Pharma (C-760/21, EU:C:2023:143, točka 39).

10 Glej člen 2(2)(g) Uredbe št. 609/2013.

11 Glej v tem smislu sodbo z dne 27. oktobra 2022, Orthomol (C-418/21, EU:C:2022:831, točke 26, 31 in 32).

prehransko obravnavo ta bolnik potrebuje. V tem okviru „zdravniški nadzor“ pomeni, da se morajo zdravstveni delavci, omenjeni v uvodnih izjavah 3 in 15 Delegirane uredbe 2016/128, prepričati, da uporaba živila za posebne zdravstvene namene ustreza posebni prehranski obravnavi tega bolnika. [12]

28. Te posebnosti upravičujejo, da mora biti označevanje živil za posebne zdravstvene namene v skladu ne le z zahtevami, ki veljajo za običajna živila, temveč tudi s posebnimi zahtevami, določenimi za ta posebna živila. Za označevanje navedenih živil velja torej dvostopenjske ureditev. [13] Tako je treba Uredbo št. 609/2013 (v nadaljevanju: osnovna uredba) in Delegirano uredbo 2016/128, ki urejata zlasti posebne zahteve, ki veljajo za živila za posebne zdravstvene namene, razumeti ob upoštevanju Uredbe št. 1169/2011, ki določa splošne zahteve, ki se uporabljajo za vsa živila.

29. V zvezi s temi splošnimi zahtevami so v poglavju IV Uredbe št. 1169/2011, naslovljenim „Obvezne informacije o živilih“, določene zlasti informacije v zvezi z označbo hranilne vrednosti. [14] Ta označba mora vsebovati podatke o energijski vrednosti in količini maščob, nasičenih maščob, ogljikovih hidratov, sladkorjev, beljakovin in soli. Nekateri od teh elementov, in sicer energijska vrednost ter količine maščob, nasičenih maščob, sladkorjev in soli, se lahko ponovijo na označbi običajnih živil, če ta označba vključuje obvezno označbo hranilne vrednosti. [15]

30. Vendar je zakonodajalec Unije zaradi upoštevanja posebne narave živil za posebne zdravstvene namene menil, da je treba sprejeti nekatere dodatke in izjeme k tem pravilom. Zlasti se je štelo, da je za zagotovitev pravilne uporabe navedenih živil obvezno podrobno navesti lastnosti in značilnosti teh živil ter jih opremiti s podatki, ki jih za ista živila zagotavlja označba hranilne vrednosti. [16]

31. S tega vidika eden ob dodatnih obveznih podatkov v primerjavi s splošnimi zahtevami, ki veljajo za vsa živila, določa vključitev opisa lastnosti in značilnosti, zaradi katerih je proizvod koristen za bolezen, motnjo ali zdravstveno stanje, za katerih prehransko uravnavanje je namenjen, po potrebi s poudarkom na posebnem postopku predelave in oblikovanja proizvoda, hranilih, katerih vsebnost je bila povišana, znižana, ki so bila izločena ali kako drugače spremenjena, in razlagi uporabe proizvoda. [17]

32. Kar zadeva posebne zahteve v zvezi z označbo hranilne vrednosti živil za posebne zdravstvene namene, se z odstopanjem od splošnih pravil, kakor izhajajo iz člena 30(3) Uredbe št. 1169/2011, podatki, ki so vključeni v obvezno označbo hranilne vrednosti za živila za posebne zdravstvene namene, ne navedejo ponovno pri označevanju. [18] Vendar se členi od 31 do 35 te uredbe uporabljajo za vse hranilne snovi, vključene v označbo hranilne vrednosti za živila za posebne zdravstvene namene. [19]

[12] Glej sodbo z dne 2. marca 2023, Kwizda Pharma (C-760/21, EU:C:2023:143, točki 71 in 74).

[13] Uvodna izjava 24 Uredbe št. 609/2013.

[14] Člen 9(1)(l) Uredbe št. 1169/2011.

[15] Glej člen 30 Uredbe št. 1169/2011.

[16] Uvodne izjave od 13 do 15 Delegirane uredbe 2016/128.

[17] Člen 5(2)(g) Delegirane uredbe 2016/128.

[18] Člen 6(2) Delegirane uredbe 2016/128.

[19] Člen 6(4) Delegirane uredbe 2016/128.

33. Češka vlada v zvezi s tem v bistvu trdi, da nobena določba Delegirane uredbe 2016/128 ne preprečuje, da bi bile na živilih za posebne zdravstvene namene v skladu s členom 33 Uredbe št. 1169/2011, ki ureja navajanje takih podatkov, navedene informacije o hranilni vrednosti, izražene na porcijo ali na jedilno enoto. Ta vlada meni, da člen 6(2) Delegirane uredbe 2016/128določa odstopanje od člena 30 Uredbe št. 1169/2011, ne pa tudi od člena 33 te uredbe. Po mnenju te vlade je treba preučiti le drugo vprašanje za predhodno odločanje,[20] ki se nanaša na ta člen 6(2).

34. Zato je treba preučiti medsebojni vpliv različnih določb, na katere se sklicuje češka vlada, in njegove morebitne posledice za obravnavo vprašanj za predhodno odločanje, ki sta bili v tej zadevi predloženi Sodišču.

35. Člen 30(1) in (2) Uredbe št. 1169/2011, naslovljen „Vsebina“, v bistvu določa zahteve, povezane z vsebino označbe hranilne vrednosti živil, in sicer med drugim obvezne elemente, ki jih mora ta vsebovati, in tiste, ki jo lahko dopolnjujejo. Odstavek 3 tega člena določa, da se lahko nekateri podatki, ki spadajo na področje uporabe označbe hranilne vrednosti in so izrecno navedeni v tem odstavku, če predpakirano živilo vsebuje tako označbo, ponovijo pri označevanju tega živila. Tako je ta prostovoljna ponovitev dovoljena v osrednjem vidnem polju, torej na sprednji strani embalaže, kar bi potrošnikom pomagalo, da bi lahko pri kupovanju živil brez težav videli bistvene informacije o hranilni vrednosti.[21]

36. Člena, ki sledita tej določbi, zlasti člena 32 in 33, naslovljena „Navedbe na 100 g ali na 100 ml“ oziroma „Navedbe na porcijo ali na jedilno enoto“, kot je razvidno iz njunega besedila, določata pravila o izražanju elementov, ki sestavljajo vsebino označbe hranilne vrednosti. Medtem ko glavno pravilo iz tega člena 32 določa, da morajo biti take navedbe izražene na 100 g ali 100 ml, navedeni člen 33 določa dodatne primere, v katerih so lahko poleg oblike navedb na 100 g ali 100 ml navedeni elementi izraženi na porcijo in/ali jedilno enoto.[22]

37. Zgoraj navedeni členi spadajo v poglavje IV (ki se nanaša na „Obvezne informacije o živilih“), oddelek 3 (naslovljen „Označba hranilne vrednosti“) Uredbe št. 1169/2011.

38. Po mojem mnenju je na podlagi premislekov iz točk od 35 do 37 teh sklepnih predlogov mogoče člen 30 Uredbe št. 1169/2011 razumeti kot splošno določbo, ki opredeljuje vsebino obveznih informacij o hranilni vrednosti, ki jih je treba vključiti v označbo hranilne vrednosti živil. V tem členu je tudi navedeno, kateri podatki iz te označbe, ki so strogo omejeni, se lahko ponovijo pri označevanju, torej na sprednji strani embalaže teh živil. Iz člena 6(2) Delegirane uredbe 2016/128 pa je razvidno, da ta odstopa prav od zadnjega pravila, kar zadeva vsebino podatkov, ki se lahko ponovijo pri označevanju.

39. Po drugi strani se mi zdi, da člena 32 in 33 Uredbe št. 1169/2011 natančneje določata pravila za oblikovanje zahtev v zvezi s predstavitvijo informacij iz navedenega člena 30. Člen 32 določa pravilo o „glavni“ obliki, ki se lahko po potrebi dopolni s pravilom iz navedenega člena 33. Ta

[20] Glej točko 20 teh sklepnih predlogov 2016/128.

[21] Glej uvodno izjavo 41 Uredbe št. 1169/2011. V zvezi s tem se mi zdi koristno poudariti naslednje. Po eni strani je dovoljenje za ponavljanje strogo omejeno na elemente, navedene v členu 30(3) navedene uredbe, pri tem pa je izključeno ponavljanje vseh drugih podatkov, in sicer za vsa živila. Po drugi strani se člen 30(3) te uredbe nanaša na zelo poseben primer takega ponavljanja pri označevanju predpakiranega živila, poleg označbe hranilne vrednosti, in sicer – v praksi na sprednji strani embalaže – podatkov, ki morajo biti načeloma navedeni v označbi hranilne vrednosti.

[22] V zvezi s tem je iz uvodne izjave 35 Uredbe št. 1169/2011 razvidno, da je bila odločitev, da se označbe hranilne vrednosti določijo na 100 g ali 100 ml, po potrebi pa so dovoljene dodatne navedbe na porcijo, sprejeta zaradi lažje primerjave proizvodov, predstavljenih v embalaži različnih velikosti.

pravila, določena v teh dveh členih, veljajo za informacije v zvezi s hranilnimi snovmi, navedenimi v označbi hranilne vrednosti. Ugotoviti je mogoče, da ta pravila veljajo tudi za označbo hranilne vrednosti živil za posebne zdravstvene namene v delu, v katerem mora ta vsebovati navedbe, izražene na 100 g ali 100 ml, in se lahko dopolni s podatki, izraženimi na porcijo ali jedilno enoto. [23]

40. Tako določbe iz členov 32 in 33 Uredbe št. 1169/2011, ki se nanašajo na izražanje elementov, vsebovanih v označbi hranilne vrednosti, s sklicevanjem na njihovo količino na 100 g ali 100 ml in po potrebi na porcijo in/ali jedilno enoto, ne bi bile potrebne, če ti elementi in njihova količina ne bi morali biti navedeni v označbi hranilne vrednosti. Tako je sam obstoj pravil iz teh členov odvisen od člena 30, ki je po mojem mnenju osrednja določba oddelka Uredbe št. 1169/2011, ki se nanaša na splošne zahteve v zvezi z označbo hranilne vrednosti pri označevanju.

41. Glede na to menim, da bi stališče češke vlade, ki je bilo omenjeno v točki 33 teh sklepnih predlogov in ki je bilo pojasnjeno na obravnavi, odvzelo smisel odstopanju iz člena 6(2) Delegirane uredbe 2016/128, ki se ne sklicuje niti na člen 32 niti na člen 33 Uredbe št. 1169/2011. Prepoved ponavljanja informacij o hranilni vrednosti iz tega člena 6(2) se ne nanaša izrecno niti na navedbe teh vrednosti na 100 g ali 100 ml niti na njihove navedbe na porcijo ali na jedilno enoto. Zato je treba odstopanje iz člena 6(2) te delegirane uredbe razumeti kot splošno odstopanje, ki velja ne glede na način izražanja energijske vrednosti in količine hranil v skladu s členom 32 ali 33 Uredbe št. 1169/2011.

42. Zato besedilo in zlasti kontekst določb členov 30, 32 in 33 Uredbe št. 1169/2011 ter člena 6(2) Delegirane uredbe 2016/128 nasprotujeta stališču češke vlade, ki je želela iz te analize izključiti prvo vprašanje predložitvenega sodišča. To prvo vprašanje je torej treba obravnavati na naslednji način.

Prvo vprašanje za predhodno odločanje

43. Naj spomnim, da predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali se informacije o energijski vrednosti proizvoda in količinah različnih hranil, ki jih ta vsebuje, ki so navedene zunaj označbe hranilne vrednosti, lahko štejejo za dodatni opis lastnosti in značilnosti proizvoda, kot je določeno v členu 5(2)(g) Delegirane uredbe 2016/128.

44. V skladu s tem členom 5(2)(g) „[p]oleg obveznih podatkov iz člena 9(1) [Uredbe št. 1169/2011] so za živila za posebne zdravstvene namene obvezni še naslednji dodatni podatki: […] opis lastnosti in/ali značilnosti, zaradi katerih je proizvod koristen[[24]] za bolezen, motnjo ali zdravstveno stanje, za katerih prehransko uravnavanje je namenjen, po potrebi s poudarkom na posebnem postopku predelave in oblikovanja proizvoda, hranilih, katerih vsebnost je bila povišana, znižana, ki so bila izločena ali kako drugače spremenjena, in razlagi uporabe proizvoda“.

[23] Člen 6(4) Delegirane uredbe 2016/128. Pripomniti je treba, da se možnost takega dopolnjevanja, ki se lahko prikaže v neposredni bližini označbe hranilne vrednosti, nikakor ne sme zamenjevati s ponavljanjem teh informacij pri samem označevanju, kar je izrecno prepovedano z odstavkom 2 tega člena.

[24] To besedilo se razlikuje glede na jezikovno različico te določbe. Kot navaja družba Nestlé, je v švedski različici poudarek na uporabnosti proizvoda v takem primeru („[e]n beskrivning av de egenskaper och/eller kännetecken som gör produkten särskilt användbar i relation till“). Poleg tega je treba ugotoviti, da je tako med drugim tudi v angleški („a description of properties and/or characteristics that make the product useful in relation to“), španski („una descripción de las propiedades o características que expliquen la utilidad del producto en el manejo dietético“) ali litvanski („produkto savybių ir (arba) ypatumų, dėl kurių jis je naudingas“) različici.

45. Da bi odgovoril na prvo vprašanje za predhodno odločanje, menim, da je treba razložiti pojem „opis lastnosti in/ali značilnosti“ proizvoda v smislu člena 5(2)(g) Delegirane uredbe 2016/128. Za koristen odgovor na to vprašanje je treba nato razložiti tudi pojem „obvezni dodatni podatki“, ki ga uvaja isti člen, saj ta opis spada vanj. [25]

46. Spomniti je treba, da je treba razlago člena 5(2)(g) Delegirane uredbe 2016/128 poiskati ob upoštevanju ne le njenega besedila, ampak tudi njenega konteksta in cilja, ki mu sledi zadevna ureditev. [26]

47. Kar zadeva, na prvem mestu, besedilo tega člena 5(2)(g), je treba poudariti, da ta člen (niti Delegirana uredba) ne opredeljuje pojma „opis lastnosti in/ali značilnosti, zaradi katerih je proizvod koristen za bolezen, motnjo ali zdravstveno stanje, za katerih prehransko uravnavanje je namenjen“. V zvezi s tem je treba izraza „lastnosti“ in „značilnosti“ razlagati v posebnem okviru živil za posebne zdravstvene namene. Ta izraza je treba razumeti tako, da se nanašata na lastnosti in niz prepoznavnih elementov, ki v obravnavanem primeru omogočajo razlikovanje [27] med temi živili glede na njihovo sposobnost izpolnjevanja prehranskih potreb ali da postanejo ta živila posebej koristna [28] za bolezen, motnjo ali zdravstveno stanje, za katerih prehransko uravnavanje so namenjena.

48. To jezikovno razlago izrazov „lastnosti“ in „značilnosti“ potrjujejo primeri iz člena 5(2)(g) Delegirane uredbe 2016/128, med katerimi so *posebni* postopek predelave in oblikovanje proizvoda izdelka, spremembe hranil v smislu njihovega povišanja, znižanja, izločitve ali spremembe ter razlaga uporabe izdelka. [29]

49. Glede na to je treba poudariti, da se besedilo člena 5(2)(g) Delegirane uredbe 2016/128, ki se nanaša na navedbo obveznih informacij na posebnih živilih, in sicer živilih za posebne zdravstvene namene, razlikuje od besedila člena 9(1) Uredbe št. 1169/2011 in člena 30(1) te uredbe, ki se nanašata na navedbo obveznih informacij za vsa živila.

50. Splošne zahteve za označevanje običajnih živil, kot izhajajo iz člena 9 in člena 30 Uredbe št. 1169/2011, se namreč sklicujejo na izraza „sestavine“ [30] ali „snovi“ ter tako označujejo snovi, ki sestavljajo proizvod, in se na splošno nanašajo na njihovo vsebino. Vendar se izrazi, uporabljeni v členu 5(2)(g) Delegirane uredbe 2016/128, nanašajo na lastnosti ali posebnosti, ki omogočajo pravilno uporabo tega proizvoda, tako da se prilagodijo prehranskim potrebam, ki so značilne za bolezen, motnjo ali zdravstveno stanje. [31] Tako se mi zdi, da je razlika v izrazih, uporabljenih

[25] Kot izhaja iz prvega vprašanja za predhodno odločanje, kakor ga je oblikovalo predložitveno sodišče, v katerem je pojasnjeno, da se nanaša na razlago „dodatnega opisa“.

[26] Glej sodbo z dne 16. julija 2020, AFMB in drugi (C-610/18, EU:C:2020:565, točka 50 in navedena sodna praksa).

[27] V zvezi z opredelitvijo pojmov „lastnosti“ in „značilnosti“ glej *Le Petit Robert de la langue française*. Paris: Le Robert.

[28] Odvisno od jezikovne različice. Opozoriti je treba, da v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča nujnost enotne uporabe in enotne razlage akta prava Unije izključuje, da bi se ta akt obravnaval ločeno v eni od svojih jezikovnih različic, ter zahteva, da je treba akt razlagati na podlagi resnične volje njegovega avtorja in cilja, ki mu ta sledi, predvsem ob upoštevanju različic, sestavljenih v vseh jezikih (sodba z dne 3. aprila 2014, 4finance (C-515/12, EU:C:2014:211, točka 19 in navedena sodna praksa)).

[29] Moj poudarek. Poleg tega, ker se ti primeri verjetno razlikujejo od primera do primera, je treba sklepati, da njihov seznam ni izčrpen.

[30] V zvezi z opredelitvijo izraza „sestavina“ glej člen 2(2)(f) Uredbe št. 1169/2011, in sicer gre za „vsako snov ali proizvod, vključno z aromami, aditivi za živila in encimi za živila, ter vsako sestavino v sestavljenih sestavinah, ki se uporabljajo v proizvodnji ali pri pripravi živila in so še vedno prisotni v končnem proizvodu, tudi če so v spremenjeni obliki; ostanki se ne štejejo za sestavine“.

[31] V zvezi s tem je treba spomniti, da je mogoče, kolikor je v tem členu naveden primer posebnosti hranil, ki so bila povišana, znižana, izločena ali drugače spremenjena, ugotoviti, da je treba tako spremembo hranila razlagati tako, da omogoča opredelitev posebnosti živila za posebne zdravstvene namene, zlasti zaradi spremembe odmerka hranil, ki sestavljajo to živilo. Tako kot predložitveno sodišče je prav tako mogoče ugotoviti, da bi bilo mogoče posebno zahtevo, ki izhaja iz člena 5(2)(g), izpolniti brez navedbe posebnih količin.

v besedilu teh določb, posledica želje zakonodajalca Unije, da bi uvedel posebno pravilo za opis značilnih lastnosti živil za posebne zdravstvene namene v primerjavi s splošnim pravilom o navajanju sestave vseh živil.

51. Poleg tega je iz besedila člena 5(2)(g) Delegirane uredbe 2016/128 razvidno, da se nanaša na navedbo informacij, ki niso enake tistim, ki so določene v členu 9(1) Uredbe št. 1169/2011. Zdi se mi, da je ta navedba v obravnavanem primeru še posebej pomembna za sklep, da njeno besedilo nasprotuje temu, da bi bili energijska vrednost proizvoda in količina različnih hranil vključeni v opis dodatnih lastnosti in značilnosti proizvoda v primerjavi s tistimi, ki se že zahtevajo za vsa živila.

52. Ta sklep je še toliko bolj prepričljiv glede na pojasnilo iz člena 5(2)(g) Delegirane uredbe 2016/128, ki take informacije označuje kot „obvezne“, kar pomeni, da morajo biti navedene na vseh živilih za posebne zdravstvene namene.

53. Na drugem mestu, to jezikovno razlago podpirajo kontekst člena 5(2)(g) Delegirane uredbe 2016/128 in cilji te delegirane uredbe.

54. Prvič, kar zadeva kontekst, je treba najprej spomniti na kontekst sprejetja pravila o označevanju živil za posebne zdravstvene namene, določenega v členu 5(2)(g). To pravilo namreč dopolnjuje vsa pravila, ki že veljajo za vsa živila, kar potrjuje njegov naslov „Posebne zahteve glede živilskih informacij“.

55. Dalje, vse navedbe iz člena 5 Delegirane uredbe 2016/128, zlasti tiste, ki se nanašajo na uporabo živil za posebne zdravstvene namene pod zdravniškim nadzorom [32], na posebno starostno skupino, kateri so živila namenjena [33], ali na potrebno previdnost pri uporabi in kontraindikacije [34], presegajo okvir hranilne vrednosti živila in so namenjeni zagotavljanju dodatnih informacij v zvezi s to hranilno vrednostjo.

56. Nazadnje, v tem kontekstu je zlasti koristno poudariti, da člen 6(2) Delegirane uredbe 2016/128 določa posebno prepoved ponavljanja podatkov iz označbe hranilne vrednosti pri označevanju živil za posebne zdravstvene namene. [35] V zvezi s tem je treba spomniti, da so sporni podatki po svoji vsebini informacije, ki spadajo pod označbo hranilne vrednosti v skladu s členom 30(1) Uredbe št. 1169/2011. Tako kot Komisija menim, da energijska vrednost in količina hranil ostajata istovrstni informaciji ne glede na način njunega izražanja.

57. Tako prepovedi iz tega člena 6(2) ali obveznost iz člena 5(2)(g) te delegirane uredbe v zvezi z navedbo nekaterih podatkov pri označevanju živil za posebne zdravstvene namene ni mogoče spreminjati glede na različne načine izražanja istih informacij, saj se zaradi drugačnega izražanja

[32] Člen 5(2)(a) Delegirane uredbe 2016/128.

[33] Člen 5(2)(c) Delegirane uredbe 2016/28.

[34] Člen 5(2)(f) Delegirane uredbe 2016/28.

[35] Spomniti je treba, da so v skladu s členom 30(1) Uredbe št. 1169/2011 navedbe v zvezi z energijsko vrednostjo in dejansko vsebnostjo hranil (kot so maščobe, beljakovine in prehranske vlaknine) del obveznih informacij, ki jih je treba vključiti v označbo hranilne vrednosti živila. Čeprav je v odstavku 3 tega člena predvideno dovoljenje za ponovitev nekaterih informacij iz označbe hranilne vrednosti za običajna živila, je treba ugotoviti, da ta člen ne zajema navedb v zvezi z beljakovinami in prehranskimi vlakninami. V vsakem primeru je ponavljanje informacij iz člena 30(3) Uredbe št. 1169/2011 na embalaži živil za posebne zdravstvene namene izrecno prepovedano s samim besedilom člena 6(2) Delegirane uredbe 2016/128.

ne spremeni njihova vsebina, ki je edina pomembna za uporabo navedenih določb.[36] Če bi sprejeli nasprotno, kot v bistvu trdi družba Nestlé, bi po mojem mnenju to pomenilo izkrivljanje prepovedi iz zgoraj navedenega člena 6(2) Delegirane uredbe 2016/128.

58. Iz teh razlogov menim, da kontekst člena 5(2)(g) Delegirane uredbe 2016/128 nasprotuje temu, da bi sporni podatki lahko spadali med dodatne obvezne podatke, ki se uporabljajo le za živila za posebne zdravstvene namene. Še toliko bolj ne morejo spadati pod „opis lastnosti in značilnosti“ iz člena 5(2)(g).

59. Drugič, zdi se mi, da je zgornja ugotovitev najbolj skladna s cilji Delegirane uredbe 2016/128.

60. V zvezi s tem je treba spomniti, da Delegirana uredba 2016/128 dopolnjuje Uredbo št. 609/2013 z opredelitvijo posebnih zahtev glede informacij v zvezi z živili za posebne zdravstvene namene. Te dopolnjujejo splošne zahteve, ki veljajo za vsa živila na podlagi Uredbe št. 1169/2011, in zato veljajo tudi za konkretna živila, na katera se nanaša ta zadeva.

61. Namen Delegirane uredbe 2016/128 je z določitvijo teh posebnih zahtev, da bi se upoštevala posebnost teh živil za posebne zdravstvene namene,[37] zagotoviti, da so ta živila varna, koristna in učinkovita za osebe, ki so jim namenjena.[38] Tako želi zakonodajalec Unije z določitvijo posebnih zahtev na področju označevanja nekaterih živil vzpostaviti visoko raven zaščite ranljivih potrošnikov, da bi jim omogočil natančno prepoznavanje proizvodov, ki so njihov delni ali edini vir prehrane.[39]

62. Najprej, če bi se člen 5(2)(g) Delegirane uredbe 2016/128 razlagal tako, da nalaga obveznost, da se na embalaži živil za posebne zdravstvene namene kot dodatne informacije navedejo obvezni podatki, ki veljajo za vsa živila, kot so ta v obravnavanem primeru, bi bila taka razlaga v nasprotju s ciljem določitve posebnih zahtev na tem področju.

63. Dalje, zagotavljanje varstva ranljivih potrošnikov, tako da se jim omogoča natančno identificirati proizvode, ki so njihov delni ali edini vir prehrane, bi bilo prav tako verjetno ogroženo zaradi te razlage. Če bi bila obvezna navedba le nekaterih informacij o hranilni vrednosti na sprednji strani embalaže, bi to lahko te potrošnike zmedlo ali celo zavedlo.[40]

64. Nazadnje, v nasprotju s trditvami družbe Nestlé nisem prepričan, da je za utemeljitev njene razlage mogoče govoriti o bistvenih informacijah[41] o živilih za posebne zdravstvene namene, kot je v primeru, kadar gre za običajna živila,[42] zlasti zaradi njihove posebnosti, kot je opisana v uvodnih ugotovitvah. Sestava živil za posebne zdravstvene namene se namreč lahko znatno razlikuje, med

[36] Zdi se mi, da to potrjuje tudi člen 6(4) Delegirane uredbe 2016/128, ki med drugim določa, da določbe v zvezi z izražanjem hranil v označbi hranilne vrednosti, in sicer člena 32 in 33 Uredbe št. 1169/2011, veljajo za vsa hranila v tej označbi.

[37] Uvodni izjavi 13 in – v tem smislu – 15 Delegirane uredbe 2016/128.

[38] Uvodna izjava 5 Delegirane uredbe 2016/128.

[39] V zvezi s tem glej uvodno izjavo 13 Delegirane uredbe 2016/128 v povezavi z uvodnima izjavama 15 in 26 Uredbe št. 609/2013.

[40] V zvezi s tem je treba pripomniti, da okoliščina, ki jo je družba Nestlé zatrjevala na obravnavi, da živila za posebne zdravstvene namene v večini primerov trži zdravstvenim delavcem in ne neposredno potrošnikom, ne more ovreči te ugotovitve, saj je ciljna javnost stvar poslovnih odločitev podjetja, ki so po svoji naravi subjektivne in ne morejo vplivati na razlago ciljev Delegirane uredbe 2016/128.

[41] Družba Nestlé je v svojem stališču trdila, da se te bistvene informacije nanašajo na energijsko vrednost in količino različnih hranil.

[42] Na kakšni podlagi bi bilo namreč mogoče trditi, da je v primeru osebe z določeno boleznijo, motnjo ali zdravstvenim stanjem, za katero so živila za posebne zdravstvene namene zaradi tega edini vir njene prehrane, navedba nekaterih informacij o hranilni vrednosti pomembnejša od drugih informacij? Čeprav se to pri osebah, za katere so ta živila delni vir prehrane, morda zdi bolj predstavljivo, kako bi bilo sploh mogoče naložiti nosilcem dejavnosti v sektorju, da se prepričajo, da so podatki o hranilni vrednosti, ki jih želijo navesti na sprednji strani embalaže, za posebne potrebe teh ranljivih pacientov v vsakem primeru z medicinskega vidika res bistveni oziroma pomembnejši od drugih? Menim, da cilji Delegirane uredbe 2016/128 ne dopuščajo takega kazuističnega pristopa, ki nedvomno ne bi omogočil zagotavljanja pravne varnosti na tem področju in predvsem varstva ranljivih potrošnikov.

drugim glede na določeno bolezen, motnjo ali zdravstveno stanje, za katerih prehransko uravnavanje so ta živila namenjena, starost pacientov, kraj, v katerem poteka zdravstvena nega, in predvideno uporabo navedenih živil. [43]

65. Zato razlagati člen 5(2)(g) Delegirane uredbe 2016/128 tako, da omogoča, da se energijska vrednost proizvoda in količina različnih hranil navedeta drugje kot v označbi hranilne vrednosti in da pomenita dodaten opis lastnosti in značilnosti živil za posebne zdravstvene namene, ne omogoča uresničevanja cilja Delegirane uredbe 2016/128 v zvezi z visoko zaščito ranljivih potrošnikov. Po mojem mnenju ta cilj namreč zahteva, da tako zdravstveni delavci, ki sodelujejo pri zdravstvenem spremljanju uporabe teh živil, kot tudi ranljivi potrošniki sprejmejo informirano odločitev na podlagi vseh informacij o hranilni vrednosti.

66. Če sklenem, iz vseh zgornjih premislekov izhaja, da je treba po mojem mnenju na prvo vprašanje za predhodno odločanje predložitvenega sodišča odgovoriti, da je treba člen 5(2)(g) Delegirane uredbe 2016/128 razlagati tako, da sporni podatki ne morejo predstavljati dodatnega opisa lastnosti in značilnosti proizvoda v smislu tega člena.

Drugo vprašanje za predhodno odločanje

67. Ker je bilo to vprašanje postavljeno za primer pritrdilnega odgovora na prvo vprašanje in če bo Sodišče razlagalo člen 5(2)(b) Delegirane uredbe 2016/128 tako, kot sem predlagal v točki 66 teh sklepnih predlogov, na to vprašanje ni treba odgovoriti.

68. V vsakem primeru je treba spomniti, da se sporni podatki ne morejo izogniti prepovedi iz člena 6(2) Delegirane uredbe 2016/128 samo zaradi oblike, v kateri so izraženi, zato da se tej prepovedi ne odvzame smisel. Ta oblika namreč v ničemer ne spreminja vsebine, ki po mojem mnenju ostaja edino pomembno merilo za uporabo te prepovedi. [44]

Predlog

69. Glede na vse zgornje preudarke Sodišču predlagam, naj na vprašanji za predhodno odločanje, ki ju je postavilo Högsta förvaltningsdomstolen (vrhovno upravno sodišče, Švedska), odgovori:

Člen 5(2)(g) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/128 z dne 25. septembra 2015 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 609/2013 Evropskega parlamenta in Sveta glede posebnih zahtev za sestavo in informacije pri živilih za posebne zdravstvene namene

je treba razlagati tako, da

podatki o energijski vrednosti proizvoda in količini različnih hranilnih snovi, navedeni drugje kot v označbi hranilne vrednosti, ne morejo pomeniti dodatnega opisa lastnosti in značilnosti proizvoda.

[43] Glej sodbo z dne 2. marca 2023, Kwizda Pharma (C-760/21, EU:C:2023:143, točka 77).

[44] Glej točke od 32 do 42, 56 in 57 teh sklepnih predlogov.